Societat | | Actualitzat el 17/03/2020 a les 16:00

Els petits herois a la rereguarda del coronavirus

Milers de voluntaris s'organitzen arreu del país per ajudar de manera solidària les persones més vulnerables

Els grups de solidaritat volen alleugerir les tasques dels més vulnerables | Adrià Costa

En Diego és un jove lleidatà de 29 anys que viu al barri de Balàfia. Aquest dilluns ha sortit de casa una sola vegada per anar a comprar cebes. No eren per a ell, sinó per a un matrimoni d'avis que les necessitava i que havia avisat pels grups de Whatsapp que han obert els moviments socials de la ciutat de Lleida pel coronavirus.

Un company seu, Adrià Serrano, és un dels organitzadors del Segrià d'aquesta allau solidària i silenciosa que s'està estenen arreu del país i que té per objectiu alleugerir el patiment de la gent més vulnerable a la pandèmia. Les ofertes (o peticions) són variades: "Van des de la compra fins a passejar el gos o contactar amb un fisioterapeuta per a avis".

N'hi ha més: serveis de cangur per aquelles persones que han de treballar i no tenen on deixar els nens, converses per explicar i entendre la malaltia, o companyia a les persones grans via xerrada telefònica, com està fent l'esplai L'Eixam de Rubí (el Vallès Occidental).

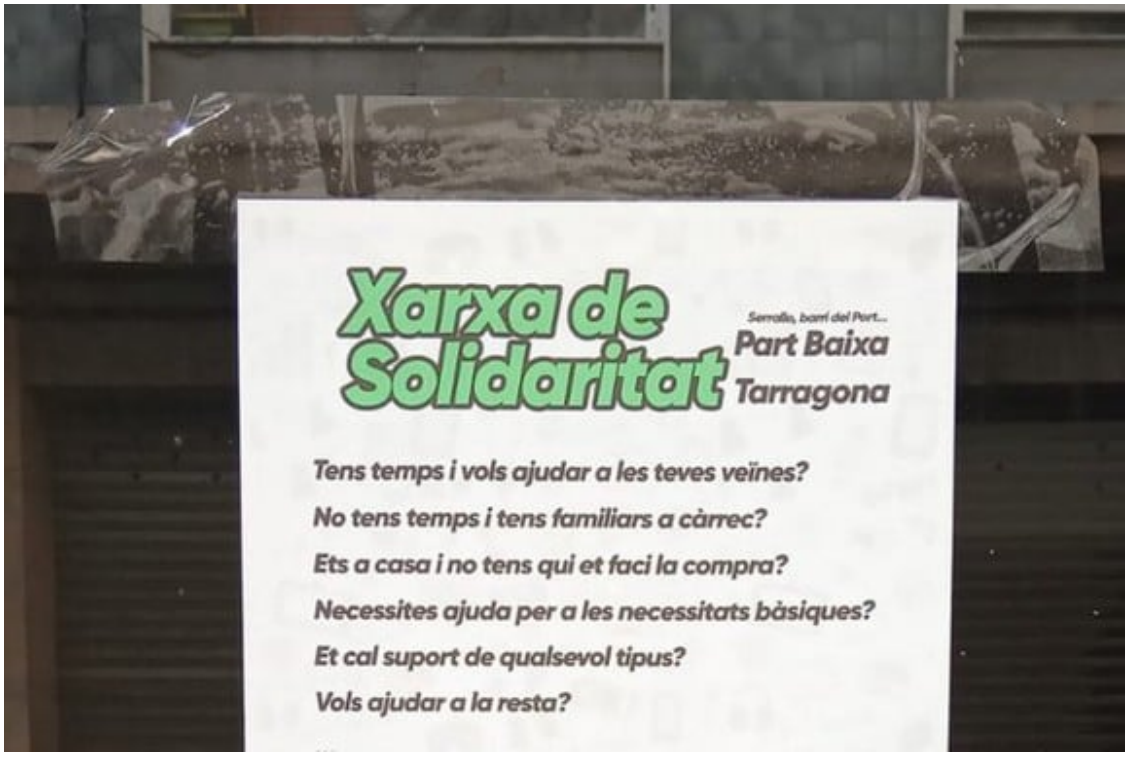
O algun ajut més sofisticat, com l'assessorament laboral i psicològic, que ofereix una iniciativa a Terrassa que aglutina més de 600 persones, i que canalitza les demandes a advocats o doctors.

Unes iniciatives espontànies

Les propostes de solidaritat sorgeixen de tot arreu, la majoria d'entitats amb joves que tenen ganes de posar el seu gra de sorra, i en formats molt diversos. Tots, però, amb algunes semblances: són espontànies, no surten de cap directriu predeterminada, i es molt fàcil afiliar-s'hi, amb quatre dades a través d'Internet o una simple trucada telefònica.

"Vam fer grups de WhatsApp per posar en contacte veïns que volien ajudar i que necessitaven ajuda aquests dies, amb tasques molt variades", explica un grup veïnal que s'ha creat a Tarragona, ara amb gairebé 500 membres. "Tot s'hi val per col·laborar. Només podrem aconseguir superar el coronavirus si enfortim el teixit veïnal. Ningú es pot quedar enrere", argumenten.

A Vic ha nascut la Xarxa Solidària de Vic. "Vam veure que hi hauria molta gent que tindria problemes, sobretot la gent gran per sortir al carrer", insisteixen.

Un cartell de reclam. Foto: Xarxa de Solidaritat de Tarragona

Principalment, en aquest grup osonenc tenen per objectiu donar un cop de mà a les persones d'edat avançada que no poden passejar pel carrer ni anar a comprar. Però també s'ofereixen per fer de cangurs. "La gran majoria som estudiants i ens hem mobilitzat després que s'anul·lessin les classes", afegeixen.

Comarcal, popular, públic, privat, digital...

La inventiva de la solidaritat no té fronteres. Tots els mètodes són adequats si s'aconsegueix l'objectiu, o almenys una part de l'objectiu.

També hi ha propostes de caràcter comarcal. Al Pallars hi ha dues associacions que pretenen cobrir tot el territori, a la Pobla de Segur i a Tremp. La Xarxa Solidària del Baixa Empordà disposa

d'una xarxa amb municipis com Torroella-l'Estartit, la Bisbal d'Empordà, Palafrugell, Palamós, Calonge-Sant Antoni, Sant Feliu de Guíxols i Vall d'Aro.

[noticiadiari]2/197029[/noticiadiari]
A Olot (la Garrotxa) s'han impulsat diverses iniciatives des de l'Ajuntament per captar solidaris. També a la Garriga s'ha optat per un model mixt públic-privat. En aquesta població del Vallès Oriental, en un primer moment han estat un grup de joves qui s'han ofert a cuidar nens durant les jornades laborals dels seus pares i mares o per ajudar gent gran. Tot seguit, el consistori n'ha assumit l'organització.

A Cardedeu, també al Vallès Oriental, han focalitzat els seus esforços en les "classes populars" amb l'objectiu de "fer més suportables les mesures aplicades". L'impulsor és el Centre Social Okupat l'Espora.

A Rubí, ha estat l'esplai L'Eixam qui ha centralitzat l'ajuda a totes aquelles persones que ho puguin necessitar, ja sigui fent compres, cangurs o treure les mascotes a passejar.

En una època totalment digital, com no podia ser d'una altra manera, no hi manquen les ofertes per Internet

I com no podia ser d'una altra manera, en una època totalment digital, no hi manquen les ofertes per Internet. Un exemple: l'esplai de la Concòrdia la Llar del Vent de Sabadell utilitza les xarxes socials per proposar activitats per fer amb la quitxalla, un col·lectiu que no entén de confinaments ni necessitats supremes sanitàries.

Herois o inconscients?

L'onada de solidaritat també genera, però, alguns dubtes. El col·lectiu principal a qui va dirigida són les persones grans, precisament, els més vulnerables. Els avis han de mantenir el mínim de contactes i evitar persones desconegudes.

Així ho entén el Departament de Salut que, sense criticar aquest tipus d'iniciatives, reclama que s'extremin les precaucions. I així es fa en alguns llocs.

Perquè no suposi molt de risc i evitar el contagi, a Sant Cugat i al Baix Empordà es divideixen en petits grups, evitant la rotació i que "qui prengui cura dels infants no estigui en contacte amb la gent gran".

La Universitat de Vic, deserta després de la suspensió de classe, la qual cosa ha facilitat que els joves s'apuntessin a la solidaritat. Foto: Josep M. Montaner

A Terrassa, un dels membres del grup de solidaritat explica que "es prendran totes les mesures de sanitat establertes per les autoritats". Dues doctores voluntàries han establert un protocol per evitar els contactes amb les persones usuàries i els voluntaris van protegits amb mascaretes i guants i han de deixar la distància de seguretat per precaució.

A les beceroles i amb un xic de por

De moment, aquest moviment està a les beceroles i li falta acabar d'esclatar. L'organització de les xarxes s'efectua a velocitat de creuer, però ara falta comptar amb la confiança de l'usuari.

La seva efectivitat no és completa, reconeix Serrano des de Lleida: "Hi ha més voluntaris que peticions", assegura. "Però aquesta situació podria canviar en els propers dies", conclou.

[noticiadiari]2/198001[/noticiadiari]
A Vic, la selecció de voluntaris que volen donar un cop de mà s'incrementa exponencialment, però encara no disposen de massa gent a qui atendre. Fins ara, alguns joves han acceptat fer d'acompanyants de gent al Tupí, un menjador social perquè aquelles persones sense recursos i que estan soles puguin menjar un àpat calent.

No és senzill, ni per als voluntaris ni per als usuaris. Tot desemboca en nous contactes que en ocasions poden ser més perjudicials que beneficiosos.

Confinada extrema

La Dolors té 84 anys i viu sola a Tona (Osona). És una persona d'alt risc si es contagia del coronavirus: ha patit una recent operació quirúrgica de cor, les conseqüències de la qual s'han

agreujat ara amb problemes de cansament i respiratoris.

Però té el cap clar. I ha assumit el confinament extrem voluntari, tal com reclamen les autoritats sanitàries per aquest col·lectiu vulnerable, al peu de la lletra. No surt de casa i, a més, a prohibit a la seva família i amics que la visitin.

"Jo no necessito massa cosa per viure, tinc menjar per uns quants dies. Si haig de comprar alguna cosa baixo un moment a la botiga de la cantonada. I si em fa falta alguna cosa més grossa, ja m'ho porten els meus fills i m'ho deixen a la porta", diu amb els ulls mig negats. Fa dies ja que no veu els seus estimats nets. I encara trigarà uns quants més a poder-s'hi retrobar.

La Dolors ha assumit al peu de la lletra el confinament voluntari i ha prohibit als seus fills i nets que la visitin

Els seus nets, tres adolescents desbocats carregats d'adrenalina, també la troben a faltar. Però la gran tragèdia de tot plegat és que no podran gaudir dels extraordinaris macarrons gratinats que els hi feia cada dimarts la seva iaia, en un dinar familiar que ja s'havia institucionalitzat des de feia uns quants anys.

I això sí que ho hem de reconèixer. Quan un maleït virus és capaç de fer esclatar pels aires els macarrons setmanals de la iaia, és que tenim un problema... un veritable problema.

[despiece]La coordinació d'aquest reportatge ha anat a càrrec de Pere Pratdesaba i ha comptat amb la col·laboració de diversos periodistes de les edicions territorials de Nació Digital: ***Àlvar Llobet, Alba Domingo, Albert Hernández, Xavier Borràs, Carles Fiter, Jordi Ubach, Sergi Baixas, Jaume Ventura i Anna Mira****[/despiece]*

[noticiadiari]2/197894[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/197963[/noticiadiari]
[noticiadiari]2/198064[/noticiadiari]